

Víra povolává neviditelné

Tomáš Korčák

Když se zabýváme tématem biblické víry, musíme uznat, že existuje neviditelný svět a neviditelné skutečnosti. To může být problém pro některé skeptiky ovlivněné řeckým racionalismem, kteří se mohou projevat přibližně následujícím způsobem uvažování:

- „Nadpřirozené není pravdivé.“
- „Nadpřirozené není možné.“
- „Vše, čemu nerozumím je špatné.“
- „Nadpřirozené (vše, čemu nerozumím) je podezřelé.“
- „Není pravdivé či skutečné to, čemu nerozumím.“
- „Nadpřirozené není důležité.“
- „Nadpřirozené se nebude dít v mém životě.“
- „Nemůžu dělat to, čemu nerozumím.“

Víra vidí do nadpřirozené oblasti. Víra duchovním zrakem vidí neviditelné skutečnosti. Duch svatý je neviditelný duch a přitom je tak skutečný. Boha nevidíme přirozeným zrakem, ale přesto ho milujeme (viz 1P 1,8). Těm, kdo milují Boha, Bůh připravil mnoho zkušeností, které přesahují jejich myšlení a představy. Je to právě Duch svatý, který nás do těchto zkušeností chce uvést (viz 1K 2,9-16). Dává nám porozumět Božím myšlenkám, které přesahují lidské myšlení jako nebesa zemi (viz Iz 55,8-9). **Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.** (He 11,1 ČEP) Jsme si jisti neviditelnými skutečnostmi, které nám zjevil ve svém Slovu Duch svatý. Víra nám dává důkaz skutečností, které nevidíme.

Apoštol Pavel povzbuzuje křesťany, aby skrze víru čerpali uprostřed zkoušek povzbuzení, smysl a užitek. Říká: **To naše nynější lehké soužení nám totiž působí nesmírně veliké břímě věčné slávy, když nehledíme na věci viditelné, ale na neviditelné; neboť viditelné věci jsou dočasné, neviditelné však věčné.** (2K 4,17-18) **Nebot' chodíme vírou, ne tím, co vidíme.** (2K 5,7) Zkoušky a protivenství mohou člověka zničit, pokud hledí na ně svým přirozeným zrakem a myšlením - tedy pokud hledí pouze na viditelné skutečnosti. Takový člověk může zahořknout, stát se ukřivděným, zklamaným, skeptickým, nebo se zapouzdřit ve své sebelítosti. Pokud však hledíme na věčné neviditelné věci očima víry, ze všech zkoušek vyjdeme vítězně s velikým prospěchem. Pak naše prozkoušená víra bude mít větší hodnotu než všechno zlato a stříbro (viz 1P 1,6-7).

Nedávno jsem měl při uctívání na jednom shromáždění vidění sklenice plné vody, která se rozbila. Stěpy spadly na zem, avšak voda ve sklenici zůstala stát i když nebyla zmrzlá. Hleděl jsem na tuto stojící vodu, která nezměnila tvar, a ptal se Pána, co to znamená. Vnímal jsem, jak mi říká, že voda představuje Krista. On je neměnný, stejný a stabilní, i když procházíme těžkými okolnostmi a někdo je i

rozbitý. Když jsem hleděl na stojící vodu (ne střepy!!!), povstala ruka, která střepy opět zformovala okolo stojící vody a dala druhým pít.

Abychom viděli neviditelné, potřebujeme vidět Neviditelného. Mojžíš **vírou opustil Egypt a nebál se králova hněvu; odolal, jako by viděl Neviditelného.** (He 11,27) Mojžíš se nedal zastrašit, vytrval a zůstal pevný, protože svým duchovním zrakem viděl Neviditelného. Čím více rozvíjíme důvěrný vztah se svým nebeským Otcem, tím více vidíme do duchovního světa a rozeznáváme neviditelné skutečnosti. Klíčem k poznávání neviditelného nadpřirozena je poznávat neviditelného a nadpřirozeného Boha.

Apoštol Pavel popisuje Boha jako toho, **kteřý oživuje mrtvé a povolává to, co není, jako by bylo** (Ř 4,17). Jiní překládají následovně:

ČEP: **povolává v bytí to, co není**
B21: **volá věci, které nejsou, aby byly**
Žilka: **volá i to, co nebylo, aby bylo**
Pavlík: **povolává věci, jež nejsou, jako by byly**
(doslova: „věci nejsoucí jako jsoucí“)

Jinými slovy: Bůh povolává neviditelné skutečnosti do viditelného světa. A dělá to skrze naši víru. Nejprve máme naději - tedy očekávání, představu a obrázek něčeho, co nám Bůh chce dát nebo co chce činit v našem životě. Teprve poté **na základě naděje** (Ř 4,18) můžeme uvěřit a uchopit tyto neviditelné skutečnosti do přítomnosti.

Na jiném místě Pavel říká podobné: **Ale co je u světa bláznivé, to si vybral Bůh, aby zahanboval moudré, a co je u světa slabé, to si vybral Bůh, aby zahanboval silné; a co je u světa neurozené a méněcenné, to si vybral Bůh, vybral dokonce i to, co není, aby zrušil to, co je.** (1K 1,27-28) Pán povolává a vybírá věci, které nejsou, aby zrušil či zmařil ty, které jsou. Někde Pán chce činit zcela nové věci a jinde chce zmařit či odstranit věci již existující, aby je nahradil svými božskými. Víra tedy povolává to, co není, aby to bylo, případně, aby to nahradilo již stávající. Na místě Kristově žádáme nebeského Otce, aby činil svoji nebeskou vůli zde na zemi (viz J 16,26-27; Mt 6,10). Bůh totiž chce, abychom žili nebe zde na zemi (viz Dt 11,21).

Již jsem několikrát slyšel o vidění nebe, kde byla místnost s nevyzvednutými dary milosti, ať je to uzdravení, nové tělesné orgány, vyslyšená modlitba, odpověď, charismata ke službě atd. Jsme vyzýváni, abychom Boží milost a jeho dary nenechali ležet ladem (viz 1K 15,10; 2K 6,1; Ga 2,20-21; 1Tm 4,15).

Apoštol Petr říká: **A máme ještě pevnější prorocké slovo. Dobře činíte, že se ho držíte jako světla, které svítí v temném místě, dokud se nerozbrěskne den a jitřenka nevzejde ve vašich srdcích.** (2P 1,19) Procházíš nějakým temným místem, kde nemáš věci pod svojí kontrolou? Vše má pod svojí kontrolou tvůj Bůh. A on ti dává své prorocké slovo. Potřebuješ se ho však držet jako světla. Pak ti bude osvětlovat tvoji cestu. Toto prorocké slovo nejčastěji přichází při tvé každodenní četbě Písma, často též jako odpověď na otázku: „Co mi, Pane, říkáš do

této situace?“ Je to živé Slovo („réma“) do tvé konkrétní situace. Často se divím, kolik křesťanů, kteří například zápasí s vážnou nemocí, nemá žádné Slovo od Boha do své situace. Jak pak mohou používat meč Ducha, kterým je Slovo („réma“) Boží (viz Ef 6,17)? Jak mohou zvítězit v boji bez meče?

Nejprve vzejde před rozbřeskem jitřenka, což je Venuše, která září před východem Slunce. Ještě Slunce nevyšlo, ale v srdci mi již září jitřenka - jistota víry, že Pán již vše učinil a že mám to, oč jsem ho žádal. Prorocké slovo nejenom držíme, ale *držíme se ho* oběma rukama a ono nás pronese jakoukoliv zkouškou. To uvolní Boží slávu na našich životech!

Nasávání Boží přítomnosti

James W. Goll

Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho je příjemné a mé břemeno je lehké. (Mt 11,28-30)

Odpočinek v blízkosti Hospodinovy truhly úmluvy

V tomto období často slyšíme v církvi o takzvaném nasávání (anglicky „soaking“). Někteří lidé namítají, že se tento termín v Bibli nenachází. Takových pojmů však existuje mnohem více. Za všechny uvedu několik příkladů: nedělní škola, autobusová služba, hra na elektrické hudební nástroje v církvi apod.

Princip nasávání však nacházíme v celé Bibli. Je v téměř každé knize Bible, včetně 1. Samuelovy, kde naleznete známý příběh:

Chlapec Samuel sloužil Hospodinu v přítomnosti Elího. V oněch dnech bylo Hospodinovo slovo vzácné a vidění nebylo obvyklé. V onom čase se stalo, že Elí ležel na svém místě; jeho oči už začínaly slábnout, takže neviděl. Boží lampa ještě nezhasla a Samuel ležel v Hospodinově chrámě, kde byla Boží truhla. Tehdy Hospodin zavolal Samuela a on odpověděl: Tady jsem. Pak běžel k Elímu a řekl: Tady jsem, volal jsi mě? On však řekl: Nevolať jsem. Vrať se a lehni si. Šel a lehl si. Hospodin zavolal znovu: Samueli! Samuel vstal, šel k Elímu a řekl: Tady jsem. Volal jsi mě? On však řekl: Nevolať, můj synu. Vrať se a lehni si. (1S 3,1-6)

Kde mladý Samuel ležel? A kde spal? Ležel v Hospodinově chrámě, tam, kde byla umístěna Boží schrána. Jeho matka Channa jej jako malého chlapce přivedla k starému knězi Elímu. Od té doby žil v chrámě, sloužil Pánu a učil se o Bohu. V noci ležel v blízkosti samotné truhly úmluvy.

Když se ozval Hospodinův hlas a Samuel nebyl schopen rozeznat, že jde o hlas Boží, co mu Elí řekl, ať učiní? Řekl mu, ať si jde do Boží přítomnosti lehnout znovu. Neponechal jej spát kdekoli a také jej neposlal dělat něco jiného. Elí

Samuelovi v podstatě řekl, ať jde a nasává ještě více Boží přítomnost, aby dokázal rozpoznat Boží hlas vždy, když jej uslyší.

Toto má být pro nás poučením. Podobně jako Samuel potřebujeme i my trávit čas odpočinku v Boží přítomnosti, neustále se do ní navracet a prohlubovat láskyplný vztah s naším Pánem. Tímto způsobem můžeme být skutečně proměněni a ne se jen chvilkově nadchnout. Můžeme se vrátit k první lásce či ji nově nalézt, pokud jsme ji nezakusili již dříve. Naučíme se tak rozeznávat Pánův hlas a v důsledku toho můžeme očekávat osobní probuzení. Díky tomuto osobnímu obnovení pak můžeme hlas svého Mistra poslechnout.

Skrývat se a hledat

Pokud budete Pána hledat, naleznete jej. Zkuste si na okamžik představit, že byste mohli strávit jeden celý den s Ježíšem – jen vy dva. Pokud se vám to zdá hodně, představte si tedy, že trávíte s Ježíšem jednu hodinu, například právě teď, v této minutě. Jen vy a ten, který miluje vaši duši. Spočítejte v tom na okamžik...

Pojďte a nasávejte jeho přítomnost. Pokud vám to pomůže, pusťte si k tomu například potichu hudební uctívací CD, mějte v tom naprostou svobodu. Pána můžete nalézt tolika způsoby. Jeden z mých nejoblíbenějších způsobů je procházet se o samotě po cestách v okolí rodného domu v Missouri. Pána můžete nalézt také prostřednictvím milostných dopisů - na stránkách Bible, kde je pro vás napsal, abyste je mohli číst. Boží přítomnost můžete vidět v rozkvetlých květinách, ve stvoření, které kolem vás sténá. Můžete jej nalézt v Kristově těle, v církvi. Pořád se však k Hospodinu tlačte blíž a blíž. Ano, tiskněte se stále blíž k jeho milujícímu srdci.

Když jsem procházel svými náročnými zápasy s rakovinou, prostě jsem si pustil některé z úžasných hudebních nahrávek s biblickými verši týkajícími se uzdravení, které jsou k dispozici a slouží k tomuto nasávání v duchu. Pak jsem již odpočíval v Boží přítomnosti a to přímo v mé posteli. Pokaždé jsem nebeského Otce zastihl, jak na mě již čeká.

Vyhradte si čas, který strávíte o samotě s Bohem Otcem, Bohem Synem a Bohem Duchem svatým. Odpočívejte v blízkosti archy takovým způsobem, jak to činil Samuel. Oddělte si čas a dopřejte si přestávku - „Sela“ - uprostřed hektického životního běhu. Odpočívejte... očekávejte... reagujte... rozjímejte o tom, který vás miluje více než vy sami.

Uctívejte, naslouchejte, reagujte

- **Ztište se před Hospodinem, abyste s ním mohli mít společenství.** (Ž 46,11; 2S 7,18; Zj 3,20; Abk 2,20)
- **Nechte se přitáhnout k milujícímu otcovskému srdci.** (Jk 4,8; Ž 42,2-3; Iz 55,1-3.6; Ž 65,5; Ž 73,28; Ž 84,1-4.10; He 10,22)
- **Hledejte jeho tvář. Hledejte Pána kvůli jemu samému.** K tomu, abyste se stali efektivními přímluvci, se potřebujete zabývat vztahem s Pánem. Potom

se budete schopni také účinně modlit. (Mt 7,7-8; Ž 27,4.8; Ž 63,1-8; He 11,6; Jr 29,11-14)

- **Naučte se jednoduše trávit čas v jeho přítomnosti** a staňte se na ní závislími tak, jako tomu bylo u Mojžíše v Ex 33. (Ex 33,14-15; Ž 16,11; Ž 89,16; Iz 29,13; Iz 63,9; Pl 2,19; Ju 24.25)

Mějte dostatečné množství oleje

Tento olej má být neustále doplňován. Vaše lampy ať jsou dobře udržované a dosažitelné. Poznávejte Boha. Oslovujte jej jedním z jeho mnoha jmen. V Božím slově jich najdete více než stovku. Občas se vašeho srdce dotkne některé z nich. Zastavte se tedy s tímto jménem například po zbytek dne.

Pamatuji si, jak mě jednou zaujalo Pánovo jméno „Přítel hříšných“. Duch svatý mi je vtiskl do srdce a dal mi je poznat. Když Pána oslovujete jeho různými jmény a poznáváte Pánův charakter z jeho slova, můžete se s Hospodinem seznámit a poté zprostředkovat jeho přítomnost druhým (viz Mt 11,29; Jr 9,23-24; Fp 3,8 a 10).

Pokud pokládáte všechno za ztrátu ve srovnání s poznáním Pána, jedná se o získávání oleje do vaší lampy (Fp 3,7, 8; 1Pa 21,22; 2S 24,24). To je také nesmírně velký zisk!

Nechte se přemoci setkáním s podivuhodnou Osobou, se kterou hovoříte. Má jít o váš rozhovor s Hospodinem, nejen o váš monolog. Bůh vám také odpovídá. Není to úžasné? Bůh, který stvořil celý vesmír, touží slyšet váš hlas! (Ř 5,5; Ž 143,8.10; Iz 54,10; Pl 3,22-25; J 17,23b; Ř 8,35-39)

Načerpejte sílu v oku vichřice

Pokud budete stále pěstovat a prohlubovat své soukromé časy „očekávání a vyhlížení“ Pána, stanete se také mnohem efektivnějšími v přímlově. Lampu ve svých rukách již dávno máte, Pán vám ji dal, když jste přijali spásu. Nyní je třeba shromáždit olej a udržovat jej čerstvý.

Je to jako nacházet se v oku hurikánu, kde je možné získat znovu svoji sílu a obnovit zdroje pro další prudký nápor. Vaše síla je v něm. Sed'te, odpočívejte a spěte přímo u jeho nohou. Načerpejte sílu z času tráveného v Boží přítomnosti.

Olej Pánovy přítomnosti zacelí vaše rány a vyléčí bolavé svaly. Občerství vaše klouby a rozežře vaše myšlenkové procesy.

Hledejte Pána, nasávejte jeho přítomnost. Dovolte mu připravit vás na to, co je před vámi.

Závěrečná modlitba

Otče, přicházím před tebe v mocném jménu Ježíš. Přicházím jako přímlovce, avšak tentokrát toužím zakusit více tvé přítomnosti. Ať jsou ti příjemná slova, která říkám.

Prosím, probud' mého ducha a duši, abych slyšel tvůj hlas. Miluji tě a toužím tě více slyšet.

Toužím být jako Samuel a učit se odpočívát v blízkosti archy. Toužím nasávat tvoji přítomnost. Táhní mě blíž k sobě. Toužím slyšet tlukot tvého srdce. Zahraj, prosím, na nejniternější struny mého srdce. Toužím slyšet tvůj hlas a zrcadlit tvé cesty. Volím tvé cesty a ne moje.

Přidej mi prosím olej do mé lampy a milost, abych byl v těchto dnech tvým rozvážným následovníkem. Přicházím k tobě s očekáváním a s radostí. Amen

(Tento článek je výňatkem ze šesté kapitoly knihy Prayer Storm. Další materiály, které vám pomohou porozumět tomuto tématu naleznete v knize s původním názvem The Lost Art of Practicing His Presence a ve studijním průvodci s názvem Consecrated, Contemplative Prayer.)

Hledání pokladu

Svědectví z misijního výjezdu do Estonska TAPA 14

Ester Korčáková

Na misijním výjezdu v Estonsku jsme měli hledání pokladu celkem třikrát. Já jsem svůj poklad našla hned první den. Na svoji mapu pokladu jsem si napsala: obchod, klobouk, zelené triko a bolest ruky. Rozdělili jsme se do malých skupinek podle místa, které nám Bůh zjevil. Šli jsme tedy do místních obchodů.

Hned u prvního obchodu jsem zaregistrovala mnoho žen s kloboukem. Hledala jsem tedy někoho v zeleném triku. Pak jsem uviděla starou paní s kloboukem a se zelenou blůzkou. Po dlouhém rozmyšlení jsme ji oslovili, ale ona mluvila rusky a my bohužel neměli ruského překladatele. Vyhlížela jsem tedy dál. Po nějaké době jsem si všimla jiné paní. Měla bílý klobouk, zelené triko a šla rychlým krokem směrem z obchodu. Neměli jsme čas na rozmyšlení a rychle jsme za ní běželi. Oslovili jsme ji. Mluvila estonsky, takže to bylo dobré.

Naše estonská překladatelka jí krátce vysvětlila, o co jde. Bolest ruky souhlasila, tak jsme se jí zeptali, jestli se za ni můžeme pomodlit. Souhlasila a tak jsem se za ni modlila. Nakonec jsme ji pozvali i na odpolední program. S úsměvem na tváři se pak s námi loučila. Byla jsem velmi povzbuzená, jak Bůh jednal a jak je hledání pokladu jednoduchá a zábavná metoda evangelizace.

**Kdo obětuje mi dík, oslavuje mě a urovnává si cestu,
i budu mu dávat nahlížet v Boží záchranu.**

(Ž 50,23 Pavlíkův studijní překlad)

**Bůh je nám Bohem mnohostranné záchrany
a u Hospodina, Pána, jsou východiska ze smrti.**

(Ž 68,20 Pavlíkův studijní překlad)

Přijmi lásku k pravdě!

Hartwig Henkel

Toužím po tom, aby sám Bůh přišel se svým Slovem a svou přítomností. Jsem přesvědčen, že studiem tohoto vyučování v Boží přítomnosti, s modlitbou a Písmem tě Pán uvede do úplně nových dimenzí. Je to pozvání od Pána pro všechny jeho děti, velké pozvání – přijít blíž, více ho poznat a dát prostor pro jeho život a jeho moc. Být změněn a stát se tak řečištěm, do kterého Bůh může dát svého Ducha a stát se tak člověkem, který je sám blíže Bohu a také k tomu motivuje a táhne ostatní.

Čas přípravy

Předpokládám, že v mnoha věcech je to tady v Čechách podobné, jako u nás v Německu. Pokud jde o počty nebo mocné vnější věci, není to doba nějakého mocného růstu. To ale neznamená, že by tato doba nebyla důležitá. Je to doba, kdy nás Bůh zve. Chce nás jakoby přemluvit k tomu, abychom se mu novým způsobem otevřeli a vydali. Chce v nás konat dílo mnohem dále, než si nyní dokážeme představit. Cítím, že v Božím srdci je určitá naléhavost. Bůh říká, že tu příležitost musíme teď využít. A musíme jít do toho, co nám nyní nabízí. Protože čas běží a Bůh musí teď připravit církev, která bude schopná obstát v tom, co brzy přijde a nebude odvanutá nějakým závanem temnoty. Církev, která se nepotopí do absolutní bezvýznamnosti. Ale v tom čase výzev a otřesů, které brzy přijdou, bude mít Bůh církev, která bude světlem, která bude jasná, která dá úplný prostor životu vzkříšení a která bude moci obstát v bouři odporu.

Stejným způsobem, jakým tehdy, krátce před ukřižováním, o sobě řekl Ježíš: „Přichází vládce tohoto světa, ale proti mně nemá vůbec nic.“ Proč Ježíš mohl mít tuto důvěru tváří tvář této hodině výzvy? Věděl totiž, že říše temnoty je jedna věc, ale on žije v říši světla. Té výzvy se nebál a věděl, že jí vítězně projde. Tento čas výzvy měl zjevit, kdo je silnější. Jestli moc satana nebo Boží moc. A to, čím prošel Ježíš, přijde také na církev.

Nevím, jak dlouhý bude tento čas příprav. Možná to bude ještě deset let. Nebo dokonce dvacet, tomu sice nevěřím, ale kdo ví. Je ale jasné, že tato doba výzvy a ohrožení temnotou nastane. Teď je čas, abychom vyslechli a přijali toto Boží pozvání. Teď je čas na přípravu. Ježíš nemá zábrany zdůraznit jednu pravdu, která je dnes málo zdůrazňovaná. Při vši Boží dobrotě, přátelskosti a jeho zalíbení v nás, je také jedno pozdě.

Vzpomeňte si na podobenství o deseti pannách, které čekaly na ženicha. Všechny měly čas se připravit, všechny měly čas na to, aby si připravily zásobu oleje. A potom přišel okamžik, bod v čase, kdy se už připravovat nemohly. Nebo myslíme na to malé, ale důležité podobenství o dvou domech. Jeden byl postaven na skále a druhý na písku. Oba lidé, kteří postavili domy, měli čas, aby se věnovali stavbě domu. A lenost toho jednoho neměla okamžité důsledky. On si možná říkal: „Tak hluboko kopat kvůli základům – na co to potřebujeme? Když je dům hotový, tak se nikdo nebude ptát na základy. Ty stojí spoustu námahy a peněz, ale my chceme prostě žít! Chceme mít prostě krásný dům, proč promrhat čas vedlejšími záležitostmi.“ To byl postoj člověka, který si nedal práci s tím, aby založil hluboké

základy. A vystačil s tím. Nevím, jak dlouho v tom domě bydlel. Možná se dlouho radoval z toho, že ušetřil čas a námahu se základy. V tom domě si pak mohl dovolit věci, které si jeho soused, který si dal práci se základy, dovolit nemohl. Ale potom přišel den výzvy a na oba domy přišla záplava. Čas ještě něco vylepšit nebo něco zabezpečit byl u konce. Čas záplavy, čas výzvy, je úplně jiný čas, než čas přípravy. Jeden čas je ukončen a začíná druhý. Čas výzvy zjevuje, jak byl využit čas přípravy. Rozumíš tomu? Čas výzvy zjevuje všem, jaký byl čas přípravy. Jestli důkladný a pečlivý nebo povrchní.

Teď je čas přípravy, ale ten jednou skončí. Všichni jsme pozváni k tomu, abychom viděli, poznali a přijali Boží milost, kterou nám nabízí. A po čase přípravy přijde čas výzvy, čas testování. To vůbec nijak nesouvisí s tím, že by nás Bůh chtěl nějak trestat. Je prostě skutečností, že doba lidstva dobíhá a my stojíme přede dnem, kdy Ježíš znovu přijde. Skončuje s historií lidstva, které sám přišel spasit. A začne nový čas, nová země a nové nebe. Nové nebe, ve kterém přebývá spravedlnost. Jediná možnost, jak ukončit dobu nespravedlnosti, které stále přibývá je, že Ježíš znovu přijde. Amerika, Čína, OSN, žádné organizace, žádný politik, nic nepřinese pokoj. Jenom Ježíš, až znovu přijde.

Nové Království které přijde, bude porozené. Ježíš o těchto událostech mluví jako o bolestech, které má žena před tím, než porodí dítě. Ty bolesti mají určitou vlastnost. Přicházejí ve stále kratších intervalech a jsou stále intenzivnější. Když žena dostane bolesti, tak ví, že mimino přichází. Ježíš říká, že na tento čas se musíme dívat jako na čas bolestí.

Svět si bude myslet, že všechno jde ke konci. Ale my, kteří známe Boha a jeho Slovo, víme, že je to doba, kdy brzy něco začne. Prolomí Boží království. V tomto čase temnoty a tmy Pán potřebuje církev. Proto Ježíš říká, že žeň je skonání věku (viz Mt 13,39). Ta doba bude možná velice krátká. Jako když během roku postupují polní práce: je čas přípravy půdy, pak se seje a pak to roste. To trvá měsíce, možná půl roku, nebo déle. A potom je v několika dnech všechno sklizeno. Na konci času budou žně. Takže soudy na zemi v posledním čase a žeň je stejné období.

Pán potřebuje zdravou a silnou církev, která není pod vlivem tohoto světa a která na tyto věci nereaguje tak, jako na ně reaguje svět. Potřebuje církev, která by v téhle fázi mohla být Božím hlasem, mohla pozvat lidi a mohla jim vysvětlit to, co se děje. Proto si Duch svatý dává práci s tím, aby nyní povolal církev, aby jí dal jasnost a cíle, které nespočívají v tom, že bychom řekli: „No, je nás sto a chceme, aby nás bylo dvě stě.“ Bůh chce něco úplně jiného. Chce, aby byl Kristus v nás a byl v nás zformován. Chce, abychom vyšli ze systému tohoto světa a byli naprosto svobodni k tomu, abychom mohli spolupracovat s Bohem. O to Bohu jde. Lidem jde o počty, ale Bohu jde o kvalitu. Tam, kde se hledá kvalita, budou i počty a přijde čas žní.

Čas žně a otřesů

Čas žní je časem, kdy bude vším otřeseno. Podívejte se na posledních pět veršů Hebreům 12. Píše se tam, že vším bude otřeseno. Je to nepřímý citát Agea 2. Vším, čím může být otřeseno, bude otřeseno, aby bylo zjeveno to, co je neotřesitelné. Cílem otřesů je, aby se lidem otevřely oči, aby viděli rozdíl mezi tím, co je lidské a otřesitelné a tím, co je Boží a neotřesitelné. Teď ještě lidé ten rozdíl nevidí.

Dokonce ani velká část křesťanů tento rozdíl nevidí. Možná vidí veliký, známý, slovutný sbor se spoustou aktivit, ale nemohou vidět, že ten sbor je budován metodami světa, metodami síly a že ta hnací síla není síla Božího království. Nemohou vidět, že se toto dílo v čase otřesů zhroutí, protože mají zaslepené oči a nevidí věci tak, jak je vidí Bůh. Jsou osloveni počty, zázraky, uzdraveními. My však uvidíme Pána a on nám otevře oči.

Uvidíme Pána a uvidíme, co přichází z nebe a co přichází ze země. Už nebudeme pro mnoho věcí, které jsou nyní pro křesťany populární, protože už na ně nebudeme mít čas. Už nebudeme mít čas investovat do věcí, o kterých víme, že se zítra zhroutí. Pak se v nás něco rozvine. Touha po tom pravém, po tom, co je z nebe, protože to zůstane. Vším bude otřeseno. Proč? Aby bylo zjeveno to, co je neotřesitelné. Všechny jistoty, na které se teď lidstvo spoléhá – jeho inteligence, jeho vzdělání, peníze, vztahy s vlivnými lidmi a co to ještě může být, tím vším bude otřeseno.

Myslím, že když se podíváme na to, jak žijeme a srovnáme to s tím, jak jsme žili před 10 - 20 lety, vidíme, že to již začalo. Bude otřeseno naší důvěrou ve stát, který všechno zařídí a o všechno se postará. Bude otřeseno naší důvěrou v peníze. Vším bude otřeseno, jenom ne tím, co je z nebe. To je proti těmto otřesům imunní. A tak jdeme vstříc době extrémů. To je to, co říká Bible v Izajáši 60.

Povstaň a rozjasni se!

Jde mi o něco jiného než jen být stále větší vedoucí v nějakém sboru, jde mi o Krále, o jeho slávu. Jde o to, že hledá lidi, do kterých může zasadit něco z nebe. Než však do nich zasadí něco z nebe, musí napřed vyrvat spoustu věcí, které jsou ze země.

Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva. (Iz 60,1)

Je zde určité zdůvodnění toho, proč Bůh říká, že máme povstat a rozjasnit se. Protože přijde zvláštní doba, čas světla. Kdo zná svou Bibli a zabývá se proroctvími, ví, že Boží sláva přijde na zem a to tak ohromujícím způsobem, že i ti, kdo neznají Boha, uvidí, že to je něco, co není normální. Je to krásné, je to hodnotné, je to atraktivní, je to nádherné. Bůh bude demonstrovat svou slávu jako když dříve jednal s Izraelem. Bůh říká: „Já ti požehnám tak, aby se tě všechny národy kolem tebe bály. A uvidí, že nad tebou je vzýváno jméno Hospodinovo.“ Národy mají vidět to, že Bůh je s námi a že Bůh je skutečný, reálný. Ještě to vidět nemohou.

Bůh se na zemi projevuje skrze církve tak, jako to dělal skrze Ježíše. Ježíš říkal: „Kdo vidí mne, vidí Otce. Když vidíte mě, vidíte Otce. A jako mě poslal Otec, stejně já posílám vás.“ Bible o tomhle mluví na mnoha, mnoha místech. Zde jednou bude slavná církev. To znamená církev ve zralosti, církev, která už nemá nic společného se systémem tohoto světa. Jistě, ještě budeme chodit nakoupit chleba nebo do práce, ale tyto věci se „světem“ nesouvisí.

Svobodni od světa

Jeden z největších problémů, který máme, je, že máme svoji představu o významu slov. Jedno z klíčových slov pro pochopení Bible je slovo „svět“. Když nebudeme

chápat „svět“, tak nepochopíme, co je Boží království. Naše představa o tom, co je „člověk ze světa“, je tak zahalená. Někteří křesťané si myslí, že džíny a žvýkačka jsou světské. Buben ve svatých bohoslužebných místnostech je světský. Je to skutečně tak, jsou křesťané, kteří tomuhle věří. Je velice málo opravdového poznání Boha. Nechápeme rozdíl mezi Božím královstvím a královstvím tohoto světa. Někdy se chováme jako farizeové. Zabýváme se některými maličkostmi a ty skutečné problémy necháváme nedotčené. Tak málo chápeme o co jde.

Přijde Boží sláva – a znovu tady bude slavná církev. Prorokoval to Ježíš, ten největší prorok. Pavel o tom vyučoval, Jan to viděl ve Zjevení: Nevěsta se připravila a byl jí dán zářivě čistý kment (viz Zj 19,7-8). Jak si to představujeme? Že budeme mít do poslední vteřiny slabou, nemocnou církev, která je v kompromisech? Církev, ve které lidé žijí stejně, jako jejich susedé, pouze s jediným rozdílem: až přijde vytržení, tak oni budou vzati a ostatní ne. A ta proměna se pak odehraje někde na trase mezi zemí a nebem? Církev, která byla tak zakořeněná v systému tohoto světa a která si tak užívala světa, se najednou cestou stane nevěstou? Představujeme si to takhle? Já myslím, že Ježíš předtím, než přijde, bude přicházet k církvi blíž a blíž a blíž... A my s ním uděláme takovou zkušenost, jakou jsme ještě nikdy neudělali. Budeme proměněni, budeme očištěni a budeme vyproštěni ze systému tohoto světa.

Pak se dramaticky změní naše představa o tom, co to znamená žít v Božím království. Naše pochopení toho, co je církev, se totálně změní. Církev přijde do zralosti, dostane se do svobody – což je to samé. Zralý křesťan už není chycen věcmi tohoto světa a proto je svobodný. Svobodný od věcí tohoto světa: tohle udělej a tohle dělat nesmíš. Svobodný od špatných přání, ideálů, cílů, svobodný od iluzí. To znamená také být svobodný od strachů. Zde bude taková církev! Církvi nemyslím „na jednom místě kdesi na světě“, ale v každé zemi, v každém městě budou lidé, kteří budou tak spojeni s Bohem a na kterých bude tak viditelná Boží sláva, že pohané řeknou: „Oni znají Boha a chodí s ním. Bůh je. Na jejich životě je vidět, že Bůh musí být!“

Rozdíl mezi spravedlivým a svévolníkem

V poslední knize Staré smlouvy je napsáno, že jednou přijde den, kdy uvidíme rozdíl mezi těmi, kdo Bohu slouží a těmi, kdo mu neslouží. Jaký je ten rozdíl? V neděli ráno jdou někteří na fotbalový stadion a ti druzí s černou knihou v podpaží do kostela? Je tohle ten rozdíl? Ten rozdíl je v tom, jaký mají vztah k hříchu, jaké jsou jejich vztahy, jestli je v jejich životě vidět něco z nebe a nebo něco z pekla, jestli je tam strach a nebo velká důvěra a radost. To je ten rozdíl. Ježíš říká v Lukáši 21, že až začnou na zemi soudy, lidé budou ochromeni strachem v očekávání věcí, které přijdou.

A budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných před řevem a vlnobitím moře. Lidé budou omdlávat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět; nebo mocnosti nebes se zachvějí. (L 21,25-26)

To je reakce světa na chaos posledních dnů. Chaos vyvolaný extrémními změnami počasí, válkami a zvěstmi o válkách, násilím za bílého dne na ulicích, násilím v rodinách, nevysvětlitelnými nemocemi a epidemiemi. Chaos ve zdravotnictví, chaos na burze, ve financích – všude zmatek. A to povede k tomu, že lidé budou

omdlévat strachem. Bude obrovská bezradnost a lidé už nebudou vědět, jak mají žít. V tomhle zmatku budou lidé, kteří budou žít úplně jinak. V čase, kdy bude vším otřásáno Ježíš říká: „**At' se nechvěje vaše srdce.**“ (J 14,1) Použité slovo znamená „pohybovat se, zmítat se ze strany na stranu“. At' vaše srdce není v pohybu. Jediná možnost, jediné vysvětlení, jak se tohle může stát je, že naše srdce je úplně a cele v nebi. Nebo nebe je v srdci. Protože vším na zemi bude otřásáno, všechno, co lidé postavili, všechno, v co lidé důvěřovali, tím vším bude otřásáno.

V tomhle zmatku má Bůh svoje lidi. Jsou plní radosti z toho, že už velmi brzy budou na věčnosti. Protože nebe a Boží zaopatření je pro ně tak reálné, že vůbec nemají nějaký podnět k tomu, aby si dělali starosti. Protože jejich srdce je plné důvěry, slouží Bohu a ví, že v těchto dnech zmatku se nemusí starat sami o sebe. Jsou tedy úplně volní na to, aby se mohli starat o sousedy. Budou jim zvěstovat evangelium a lidé to uslyší. Proč? Protože uvidí církve, uvidí jací ti lidé jsou a jak žijí a řeknou si: „To musí být pravda!“ Když se tyto lidé mohou radovat v době zmatku, zármutku a chaosu a nemají v očích žádný strach, tak pohan ví, že je Bůh. Bůh je!

To, co jim tohle dává, to není nedělní návštěva kostela. Tam už ti pohané ve svém zoufalství byli a viděli tam totéž, co mají sami – strach, bezradnost... Ale tyto lidé jsou jiní. Jejich život je důkazem toho, že Bůh je reálný. Jejich zvěstí je: „Je konec světa, obraťte se, přichází Boží království. Bůh přichází, skloňte svoje kolena.“ Tato zvěst bude kázána ve veliké moci. Je to zvěst o Božím království. Není to zvěst typu: Přijď k Ježíši a všechno bude krásné, Ježíš tě učiní šťastným, Ježíš vyřeší všechny tvoje problémy. Něco takového ne. Je to zvěst o Království.

Toto evangelium o království bude vyhlášeno po celém světě na svědectví (to znamená s důkazní mocí) **všem národům. A tehdy přijde konec.** (Mt 24,14)

Kdy přijde konec? Až bude evangelium Království kázáno všem národům. Bude to čas žní v čase velkých otřesů. Právě v téhle době.

Přicházející světlo a sláva

Vraťme se zpátky k Izajáši 60. Bůh říká svému lidu, že má udělat dvě věci: má vstát a má se rozjasnit, má se stát světlem. Zdůvodněním je, že přichází světlo a sláva. A najednou, což je překvapující:

Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy... (Iz 60,2a)

Kdy přijde světlo, kdy přijde sláva? V tu dobu, kdy nad národy bude tma. Právě v tuhle dobu. Bude to doba obrovských, enormních extrémů: temnota bude všude, jenom ne u těch, kteří znají Boha. Vzpomeňte si na Izrael v Egyptě. Jedna z ran byla temnota. V celé zemi byla tma, ale v domech Izraelců bylo stále světlo. Každý mohl vidět: to jsou ti, kteří věří v Boha nebe a země. Jak to mohli vidět? Nemuseli počkat na to, až půjdou do synagogy nebo slavit sabat. Bylo to vidět každý den: zde byla tma a tam bylo světlo, zde bylo prokletí a tam požehnání, zde byla smrt a tam byl život. Každý to mohl vidět, celou tu dobu.

Přijde čas temnoty. Tu temnotu chápou jako zmatek, morální úpadek, bezbožnost. To je temnota. A v tomto čase temnoty bude světlo.

...ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva. (Iz 60,2b)

Toto se netýká tisíciletého království po Ježíšově příchodu, ani nebe. V nebi je jenom světlo, žádná temnota. To je doba před tím, než Ježíš přijde, kdy je lidstvem otřásáno a je voláno k tomu, aby sklonilo kolena před přicházejícím Králem. Protože přijde doba těchto extrémů, přichází i Boží hlas: „Církví, Boží děti, musíte udělat dvě věci: vstát a být světlem!“ To je čas přípravy, to je čas, do kterého vcházíme. Teď je ten čas. Bůh nás volá a říká: tato doba je vzácná, to není doba žní, je to doba příprav. Tento čas příprav skončí. Potom bude zjeveno, kdo se připravil a kdo to slyšel, ale nic neudělal. Tam teď stojíme. To je to, o co Bohu jde. Události poslední doby se nějak rozvíjejí, hodiny tikají a konec přijde. Světlo bude svítit také v Evropě, i když momentálně tam přibývá tmy.

Dávejte si pozor, aby vás někdo nesvedl!

Pojďme do Matouše 24, kde Ježíš popisuje tu dobu. Učedníci se Ježíše ptali:

Řekni nám, kdy to bude a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku?
(Mt 24,3)

Ježíš mluví o konci světa a o tom, že bude zničen ten nádherný chrám, že nezůstane kámen na kameni. Pro Židy to určitě bylo nepředstavitelné. Byla to nejimpozantnější stavba, jaká tam vůbec byla. A Ježíš říká: „Nezůstane kámen na kameni.“ Oni řeknou: „No dobře a kdy se to stane?“ A potom přichází ta zvláštní odpověď, kdy Ježíš říká:

Dávejte si pozor, aby vás někdo nesvedl. (Mt 24,4)

Co je to za odpověď? Oni se ptají na to, kdy se to stane, jak to poznáme. A Ježíš říká, jakoby nerozuměl otázce: „Dávejte si pozor, aby vás někdo nesvedl.“ To by odpovídalo tomu, že ji nepochopil. Rozuměl tomu dotazu? Když říká: „Dejte pozor, aby vás někdo nesvedl,“ tak tím říká: „Nejde o to přesně znát jízdni řád konce světa, ale o to, jak se uchránit od nebezpečí toho konce, abyste pak mohli stát na správné straně.“ V téhle kapitole pak ještě vícekrát mluví o svodu.

Když celkově studujeme téma svodu, pak vidíme, že Ježíš vychází z toho, že je pro každé Boží dítě možné a normální, aby tomuto svodu uniklo. Není to tak, že najednou vystoupí všemohoucí ďábel s Antikristem, proniknou do křesťanského tábora a řeknou: „Ty, ty a ty jste všichni svedeni.“ Nechceš to, ale nemůžeš proti tomu nic udělat. To není ten pohled, který má Ježíš. Jsou určité předpoklady, které člověk musí splnit pro to, aby byl sveden. A Bible o tom vyučuje. Ježíš říká: „Hled'te, aby vás někdo nesvedl.“ Je možné žít v Boží ochraně, je možné být si jist tím, že nebudu sveden.

Ohledně svodu vidím dvě hlavní nebezpečí. Je to svod k vlažnosti způsobený sebeuspokojením, pohodlným životním stylem, kdy jsem spokojen sám se sebou. Nebo je to svod k falešnému učení, k falešnému pojetí Božího království. Svod skrze učení o jiném Ježíši nebo svod skrze bludné duchy. To jsou dvě hlavní nebezpečí, před kterými nás varuje Boží slovo. Bůh chce, abychom ta nebezpečí znali a obstáli v nich. Chce, abychom přesně věděli, co máme dělat, abychom těmto svodům unikli.

Jak si mohu být jist, když se podívám na svůj život, jestli jsem kandidátem svodu? Mohu to nějak vyčíst? Mohu jít svojí cestou, radovat se z Ježíše a najednou přijde den, kdy jsem totálně sveden? Bible o těchto věcech vyučuje a my o tom také musíme učit. Musíme učit, jak pevně stát a ne být pohybován sem tam.

Když Pavel rozvíjí v Efezským 4 tuto vizi slavné církve, popisuje zralost a dospělost tak, že už nejsme zmítáni sem a tam každým větrem učení. Dneska jsou mnozí křesťané jako pole s obilím. Už jste viděli pole oseté obilím, když už trochu vyrostlo? Přesně vidíte, kudy vane vítr. Z jedné strany, z druhé strany a tak se to různě zmítá. Podobně mnoho křesťanů je zmítáno vlnami sem a tam. Pár týdnů, měsíců běží za touhle věcí a dalších pár měsíců běží zase za druhou věcí. Proč to tak mění? Protože to původní, to první nefungovalo. Tak přijde něco nového. Tak to jde stále dál. Dokonce i věci, které jsou od Boha, jsou tak zkomercializované, že se odchýlily a už to není žádná pomoc.

Pravda a láska

Pavel tedy říká o dospělosti: **...dokud nedospějeme všichni k jednotě víry a plného poznání Syna Božího, v dospělého muže, v míru postavy Kristovy plnosti, abychom již více nebyli jako děti, zmítání vlnami a hnání každým větrem učení** (pak přichází něco šokujícího, a mnozí z nás o tom ještě neuvažovali) **v lidské nestálosti, v chytráctví k nastražené cestě bludu...** (Ef 4,13-14)

Pavel říká: V církvi jsou lidé, kteří mají v srdci věci, které nepocházejí od Boha a svádějí lidi, odvádějí je různými směry a matou je. Dále říká, že odpovědí na to je zralost. Odpovědí, abychom mohli vyjít z těchto odboček, je znát Pána.

...abychom byli pravdiví v lásce a všemi způsoby rostli v toho, který je hlavou, v Krista. (Ef 4,15)

Růst tedy zcela bytostně souvisí s rovnováhou obou těchto vlastností v našich životech: s pravdou a láskou. Když budeme tyto věci ve svých životech pěstovat a budeme je následovat, stanou se tou nejnádhernější ochranou, jakou nám Bůh nabízí, před svody, které už tady jsou, a které budou stále silnější a které nás chtějí odvést od toho podstatného.

Ježíš říká farizeům, že jsou slepí vůdci slepých? Slepí vůdci mají prohlédnout. Pokud jsou vůdci slepých slepí, nutně to povede do bludu. Ježíš tedy říká: protože jste slepí, jste úplně diskvalifikováni. Těm, kdo hledají světlo, se stanete místo pomoci problémem. Bůh potřebuje lidi, kteří nejsou zmatení, kteří jsou jasní, kteří ho znají, kteří umí rozlišit pravdu od toho, co je zfalšované, kteří umí rozlišovat mezi vlnou svodu a vlnou Ducha svatého. Když vůdci nevidí a neznají cestu, kam povedou?

Když na nás tohle přijde, a když nás Bůh povolá k tomu, abychom převzali odpovědnost v jeho lidu, musíme se dostat do zralosti, musíme se dostat tam, kde budeme umět rozlišovat. Musíme dojít k tomu, že už nebudeme zmítáni žádnými věcmi, které nejsou od Boha. To znamená, že musíme najít vyrovnanost mezi pravdou a láskou. V našich životech se musí rozvíjet a pěstovat oboje současně. Pravda bez lásky zabíjí, ztracuje, utiskuje, odrazuje, frustruje, přináší beznaději. Tomu rychle rozumíme, ale méně myslíme na to, jak je to s láskou, která je bez pravdy. Protože jsme tak citově založení, že si říkáme: láska je vždycky dobrá, co ještě lásce může chybět? Láska je dobrá, láska je od Boha, láska je prostě správná... Nebuďme naivní! Pavel mluví o pravdě, pravdivosti a lásce – obojím současně.

Vrátíme se do Matouše: **A protože vzroste bezzákonnost, ochladne láska mnohých. Kdo však vytrvá do konce, bude zachráněn.** (Mt 24,12-13)

Ježíš mluví o poslední době a říká, že podstatným znakem bude to, že bude stále více přibývat bezzákonnost. To znamená, že Božím zákonům bude věnováno stále méně pozornosti a respektu. A důsledkem toho bude ochladnutí lásky.

V naší kultuře jsme tak formováni a ovlivňováni, že jsme na základě Božího slova o těchto věcech ještě neuvažovali. Myšlenka, že láska může být zachována tehdy, když budou respektovány Boží řády, nám připadá neobvyklá. V našem běžném pojetí lásky není nic o tom, že láska souvisí s respektováním nějakých řádů. Není to jasné ani mnoha křesťanům. A tak když někoho slyšíme říkat: tohle je Boží řád, tak minimálně v Německu následuje typická charismatická reakce – to je zákonické, to mě dostává pod tlak! Nevím, jestli takovéhle reakce jsou i u vás. Pokud ne, tak brzy přijdou.

Je to představa, že milovat Ježíše nesouvisí s řádem, poslušností a respektováním řádu. Už teď spousta lidí velmi silně zdůrazňuje Boží lásku, hluboké přátelství s Bohem a přibližování se k Bohu, aniž by zdůraznili, že to nějak souvisí s respektováním Božích řádů. Pak může být vzbuzen dojem, že mohu být Božím přítelem a hluboce prožívat Boží lásku, i když zároveň pošlapávám jeho řády. To je jeden ze svodů a klamů, které dnes máme v takzvaném Duchem naplněném křesťanstvu - láska k Bohu, která zároveň neobsahuje: chci se učit chodit v jeho ustanoveních, chci respektovat Boha tím, že budu respektovat jeho řády a budu se učit poslušnosti. To oboje patří dohromady.

Tam, kde je zdůrazňovaná láska k Bohu bez tohoto aspektu, se dostaneme minimálně do sentimentality. Pravděpodobně to ale může skončit ještě hůř - v náboženském svodu. Ježíš říká: Protože už nebudou respektovány řády, ochladne láska. Když to obrátíme – láska bude zachovaná tím, že budou respektovány řády.

Stejnou myšlenku, vyjádřenou jinými slovy, najdeme ve Zjevení 2. Myslím, že se k tomu ještě vrátíme. Ježíš tam říká nádhernému sboru v Efezu, který měl tolik kvalit, jaké dneska sotva najdeš, že opustili svou první lásku. A potom říká, že se mají obrátit, zaujmout jiný postoj, změnit svoje smýšlení. To je to slovo „činit pokání“. A potom mají dělat určité skutky. Totiž ty první skutky, aby se znovu vrátili k první lásce. To je také taková málo častá myšlenka. Copak má láska něco společného se skutky? Pro Ježíše ano. Jsou určité skutky, které nazývá prvními skutky. Když tyto skutky znovu přijmeme do svého života, do svého všedního dne, přivede nás to zpátky k první lásce.

Duch bezzákonnosti

Teď ještě o těch dvou vlastnostech, které jsou pro Boha tak důležité: pravda a láska. Ježíš říká, že je to východisko z klamu. Podíváme se do 2. Tesalonickým, tam se mluví o člověku bezzákonnosti, který bude zjeven (viz 2Te 2,3). Bezzákonnost je stejné slovo jako u Matouše 24,12 – vzroste bezzákonnost. Proč bude přibývat bezzákonnosti? Bezzákonnost je způsob lidského myšlení, které pohrdá zdravými řády a opouští je. Přibývající bezzákonnost bude působená jedním duchem – duchem svodu, duchem bezzákonnosti. Je to démonický duch, který infiltuje zemi a jeho působení je už delší dobu patrné v církvi. Má dva cíle. Ten první je zmást církev a učinit ji neschopnou vidět Pána a spolupracovat s ním. Druhý cíl je připravit scénu pro příchod člověka bezzákonnosti – Antikrista.

Antikrist nemůže přijít jen tak, nejprve potřebuje určitou společenskou atmosféru. Když je toho do určité míry dosaženo, může přijít, aniž by ještě musel počítat s odporem. Je to syn ztracení, je to poslední ztělesnění satanovy vůle v lidech, jako byl Ježíš ztělesněním Boží vůle v lidech.

Slovo antikrist má hlubší význam, než si na první pohled myslíme. Když slyšíme slovo *anti*, napadne nás význam *proti*, totiž že je proti Kristu. Ale podle řečtiny má ještě jiný význam: *místo* – na jeho místě. To nám ukazuje, že poslední doba bude extrémně náboženská. Antikristovský duch není něco takového jako to bylo v době komunismu, kdy víra byla pronásledovaná a trestaná. Bude to velmi extrémně náboženská doba. Doba, kdy bude spousta uctívání a jeho cílem bude sám satan. Satan chce být lidmi uctíván. Celá poslední bitva, ke které směřujeme, je bitva o uctívání. To není otázka, jak uctíváme, ale koho uctíváme. Antikristovský duch připravuje scénu pro příchod Antikrista tím, že podporuje bezzákonnost a povzbuzuje k bezzákonnosti.

Když se trochu ohlédněš, o dvacet - třicet let zpět (někteří z vás ještě nejsou tak staří, aby se mohli podívat zpět tak daleko), v posledních desetiletích se úplně změnila naše kultura, naše představa o tom, co je dobré a co je normální. Věci se úplně obrátily. Ještě před čtyřiceti lety, tedy jednou generací, byl totální skandál, když dva lidé spolu žili nesezdaní. Nemanželské dítě byl skandál, ale dnes to je naprosto normální. To je jen takový příklad.

V našem kulturním vývoji můžeme najít další věci a nebo se jiných lidí zeptat, jaké to bylo dříve. Zjistíme, že za posledních několik desítek let se společenský život úplně změnil. Teď máme v Berlíně starostu a je homosexuál. Nejen že je homosexuál, on se postavil před celý parlament a chlubil se svojí homosexualitou. A parlament, zvolení poslanci, mu tleskali. To by bylo ještě před patnácti lety naprosto nemyslitelné. Kdyby nám tehdy řekli, že tohle budeme mít, řekli bychom: „Nikdy, to není možné.“ Nikdo by to neakceptoval, vyhnali by ho ven. Ale teď, dnes je to akceptované.

Stejně se můžeme podívat na mnoho věcí, které dokazují jedno: v naší kultuře působí duch bezzákonnosti. Zatím takovým jemným způsobem, aby ze dne na den nebylo vidět, jaké dělá pokroky. Ale když nejsme pod vlivem ducha tohoto světa, pak to dílo vidíme. Vidíme ovoce, vidíme morální úpadek. Dneska si na každém rohu můžeš koupit například porno. Před dvaceti lety by bylo nemyslitelné si představit, že takové filmy vůbec jsou. Nemluvě o tom, že každý náctiletý má možnost si takový film koupit. Naše kultura se radikálně změnila. A jakým způsobem se mění? Je ničeno všechno, co jsou Bohem dané řády. Je připravovaná scéna pro Antikrista.

Východisko z klamu - láska k pravdě

Teď se podívejme ještě dále, kde je řečeno: **Příchod Bezzákonného je podle působení Satana se vší mocí, znameními a zázraky lži a s veškerým klamem nepravostí ... (2Te 2,9-10a)**

Znamení, zázraky, moc a nadpřirozené projevy, které bude předvádět Antikrist. Bude to velmi vystupňovaná náboženská doba. Bude akceptovaná a podporovaná jakákoli víra v leccos, s jedinou výjimkou – skutečná víra ve skutečného, pravého Božího syna. Všechno ostatní pokvete a bude podporované. Tak si nemysleme, že

ten svod bude spočívat v tom, že nebude víra, že budou uzavřeny kostely. Bude to vypadat úplně jinak. Bude to velmi náboženská doba. Doba svodu. Pak je na konci 10. verše zmínka o lidech, kteří hynou. A potom následuje velmi důležitý výrok, proč hynou. Má to důvod. Není to proto, že ten svod byl tak silný, ale:

... protože nepřijali lásku Pravdy (nebo: lásku k Pravdě), aby byli zachráněni. (2Te 2,10b)

Bůh nabízí něco, co nemáme - něco, čeho nejsme schopni. Prostě jen tak sami v sobě lásku k pravdě nemáme. Jediné, co musíme udělat, je trochu o tom přemýšlet a ptát se: Na co potřebuji lásku k pravdě? Když to pak z Písma pochopím, přijdu k Bohu, a je to jedna z mnoha milostí, které od něho bereme.

... ti kteří přijímají hojnost milosti a dar spravedlnosti, budou vládnout v životě ... (Ř 5,17)

Přijímáme dar spravedlnosti a hojnou milost a skrze to vládneme. Být sveden, je opak vládnutí. Kdo je sveden, bude ovládán. Římanům 5,17 je obecný princip, ve 2. Tesalonickém je to už speciální aplikace, použití. Jedna z milostí, které nám Bůh nabízí, je láska k Pravdě.

Ježíš se zde neptá, jak jsme se dosud obelhávali, kolik různých pokřivených cest jsme absolvovali, nakolik jsme v našem životě tolerovali kompromisy, ale říká: „Já jsem Pravda a nabízím ti mimořádnou milost: lásku k Pravdě. Chceš to mít? Chceš lásku k Pravdě?“ Ježíš neříká: „Vidím, že to nemáš a tak tě za to obžaluji.“

Všichni, bez ohledu na to, kdy jsme se obrátili, máme období, kdy jsme žili bez Boha. To znamená bez světla, což znamená v klamu. V sebeklamu i v klamání ostatních. Bůh nám nabízí lásku k Pravdě a to jediné, co musíme udělat, je říci: „Potřebuji to! To je ten podstatný, zásadní klíč, to je moje ochrana. Já to přijímám. Přijímám lásku k Pravdě.“ A láska k pravdě se stane ochranou před svodem. Ale ti, kteří lásku k Pravdě nepřijali:

...proto na ně Bůh posílá mocné působení bludu, aby uvěřili lži, a aby všichni, kdo neuvěřili Pravdě, ale našli zalíbení v nepravosti, byli odsouzeni. (2Te 2,11-12).

Jsou to lidé, kteří se otevřeli duchu bezzákonnosti a kteří začali milovat zlo a hřích. Ti budou svedeni. Bylo by absolutně naivní, kdybychom se domnívali, že Pavel tady mluví o nevěřících, o pohanech. Vždyť my jsme Boží děti. Bůh nás má rád a dohlíží na nás. Boží děti nebudou svedeny. Ale Ježíš říká: „Dejte pozor, abyste nebyli svedeni.“ Říká to učedníkům. Mluví o falešných kristech, falešných náboženstvích. Jak si, moji milí, představujeme falešné kristy? To sem přijde nějaký Korejec a řekne: „Já jsem Boží syn a jsem znovu tady na zemi. Dejte mi všechny svoje peníze a kupujte mi jeden Rolls-royse za druhým. Já jsem Kristus!“ Představujeme si to takhle? Já si myslím, že to bude takové trochu jemnější. Lidé budou říkat: „Já vím, kdo je Boží syn. Znímá ho a přicházím v jeho pověření.“ Ale nebudou jím posláni.

Svod jiného Ježíše

Podívejme se do 2. Korintským 11. Teď budeme postupovat velmi pečlivě. Byl ten dopis napsán pohanům nebo křesťanům? Křesťanům, to známe ze začátku dopisu, který teď nebudu číst. Ten dopis nebyl zveřejněn v novinách, ale byl v církvi.

Nebo na vás žárlím Boží žárlivostí; zasnoubil jsem vás jedinému muži, abych vás jako čistou pannu představil Kristu. (2K 11,2)

Jde nám o naše církve? Dejme si příklad. Pastoři z jednoho místa se spojí a rozhodnou se, že udělají společnou evangelizaci. Pak se někde v pozadí perou o to, kdo dostane těch pět nově obrácených. Tím dokazují, že jejich srdce už není čisté, že nepracují pro Boží království, ale pro vlastní království. Každý, kdo pracuje pro Boží království, by řekl: „Jsou zde nově obrácení. Prohlédněte si ty sbory a ptejte se Pána, kde je vaše místo. U nás by jsi byl srdečně vítán, ale když ti Bůh řekne, že máš jít do jiného sboru, jdi do jiného sboru. Budeš tam požehnáním a budeme se z toho radovat.“ To říkají ti, kdo pracují pro Boží království.

Pastoři se perou o nově obrácené. Tím už je zjeveno, kde je jejich srdce. Můj sbor, moje služba. To není od Boha. Pavel říká: „Představil jsem vás Kristu. S ním jsem vás spojil, jako se ženichem. Duch svatý použil mou službu a má slova k tomu, abych ve vás vzbudil tuto identitu – být nevěstou Kristovou. Nepatříte mě, ale patříte jemu.

Ale bojím se, aby snad tak, jako had svedl Evu svou vychytralostí, nebyla porušena i vaše mysl a neodvrátila se od upřímné a čisté oddanosti Kristu. (2K 11,3)

Pavel vidí důvody k obavám, že křesťané, plní Ducha svatého a používající duchovní dary, budou svedeni hadem. Křesťané mohou být svedeni a Pavel ukazuje na to, jak se to stane. Smysl celého dopisu, této pasáže i mnoha jiných, je zaměřen na to, aby je vyburcoval do bdělosti. V čem spočívá ten svod? Aby se zřekli svojí víry? Aby řekli: „Já už s Ježíšem nechci mít nic společného?“ Ne. Malé změny. Budou změněny jejich postoje, jejich myšlenky, jejich nasměrování. Odchýlí se od prostoty, upřímnosti, čestnosti a ryzosti.

Aby se neodvrátila vaše mysl od upřímné a čisté oddanosti Kristu. (2K 11,3)

Má to něco společného s pravdou? Čestnost – souvisí s pravdou? Přímost, upřímnost – to všechno jsou pojmy, které úzce souvisí s pravdou. Je teologická pravda, ale také pravda v našem srdci. Je omyl, že svod spočívá ve zfalšování základních teologických dogmat. Když někdo přijde a řekne: „Ježíš se nenarodil z panny“, je jednoduché, abychom to rozlišili jako svod. Když někdo řekne, že Ježíš jako člověk a Ježíš jako Bůh, který přišel z nebe, jsou dvě bytosti, které se tady spojily – tak je také snadné, abychom to odhalili jako svod. Když někdo řekne: „Ježíš není Boží Syn bez hříchu, Ježíš není Bůh“ - je to jednoduché. Toto se dotýká základů teologie spasení.

Ale svod je něco rafinovanějšího. Znamená to, že všechna dogmata v tvé hlavě zůstanou správná, ale trochu se změní tvoje nasměrování. To, co chceš v životě, tvoje cíle – to se otočí. A ve tvém srdci už Kristus nebude mít to místo, které tam má mít.

Neboť, když někdo přichází a hlásá jiného Ježíše, než jsme my hlásali, nebo přijímáte jiného ducha nebo jiné evangelium, než jste přijali, klidně to snášíte. (2K 11,4)

Klidně to snášíte. Není to šokující? Skrze moji službu jste uvěřili, znovuzrodili jste se, byli jste naplněni Duchem svatým. Pak přišli jiní lidé a kázali o Ježíši, ale to není Ježíš Bible. A vy to přijímáte. Protože přijímáte Ježíše, který není Ježíšem

Bible, dostanete jiného ducha. Jakého jiného ducha? Náboženského ducha! Čím více místa dostane tento duch v našem životě, o to méně má Duch svatý příležitostí, aby nás vedl.

V Německu je to nyní tak, že vedoucí činitelé velkých církví, které jsou uznány jako křesťanské církve, veřejně říkají: „Kdyby Ježíš byl dneska na zemi, tak by oddával a žehnal homosexuály.“ Říkají to. Můžeme si to přečíst. Četl jsem rozhovor, kde vedoucí představitel jedné křesťanské církve mluví o Ježíši, ale to není Ježíš Bible. Protože Ježíš Bible, ten se držel Písma. Ježíš enormně respektoval Písmo, protože on sám je Pravda. Je autorem této knihy. Nemůže ji zapřít, nemůže ji změnit, nemůže nazvat dobrým to, co jeho Otec nazývá ohavností a hrozným. Když někdo káže jiného Ježíše, takového, který není v souladu s touto knihou, pak to není Ježíš Bible. Důsledkem toho lidé dostanou jiného ducha.

Potom máš lidi, kteří jsou věrnými členy nějaké církve a říkáš jim: „Nevidíš, jak velkými kroky tato církev směřuje k tomu, aby se stala nevěstkou? Ale ty jsi povolán k tomu, abys byl nevěstou! Vyjdi z toho než bude pozdě. Pojď ven!“ Hovořil jsem s mnoha takovými lidmi. Říkají: „Bůh mě sem postavil a já se za ně musím modlit. My naši církev změníme. Jednoho dne se náš pastor obrátí.“ Kdo koho ovlivní? To je takový jednoduchý příklad, kterému všichni rozumíme. Ale stále je řečeno, že znovuzrození křesťané budou svedeni.

Duchem naplnění katolíci plnými autobusy jezdí na pouti do Medjugorje v Chorvatsku na Balkáně nebo k Černé madoně v Čenstochové v Polsku a tam prožijí něco nadpřirozeného. Poté řeknou: „Máme novou lásku k Marii.“ Lidé, kteří byli naplnění Duchem svatým, se modlí k zemřelé osobě a oslavují ji. To je absolutně zakázáno. Ale s těmi lidmi nemůžeš mluvit. Dívají se na tebe a říkají: „Ale Duch svatý mě tak vede.“ Ale Duch svatý nikdy nevede proti principům Svatého písma. A když to někdo tvrdí, už je sveden. To je vliv náboženského ducha. Oba tyto příklady jsou jednoduché.

Co nám dává právo říkat, že charismatičtí křesťané, tedy ti ze svobodných sborů, nemohou být svedeni? Ochrana před svodem nespočívá v typu církve, ve které jsem, ale v lásce k Pravdě, kterou přijmu, ve které žiji a která formuje a určuje můj život. Když budeš číst dál tuto kapitolu, uvidíš, jak je tahle věc pro Pavla závažná.

Do Korintského sboru přišli falešní apoštolové. Dělalí věci, které nebyly od Boha a polapili věřící. A Pavel k tomu nebyl lhostejný a neříká: „No dobrá, asi to budou také apoštolové.“ Dívá se na ovoce, dívá se na službu, na učení a dochází k jasnému závěru: jsou to falešní apoštolové. Falešní apoštolové jsou služebníci satana. I když čtou z Bible, i když říkají, že věří v Ježíše a jsou Boží děti. Pro Pavla to byl velmi závažný problém. Dneska se mohou lidé nazývat apoštolové a většina lidí nemá ani ponětí o tom, jak poznat, jestli to souhlasí nebo ne. Ani je nenapadne, aby to vyzkoušeli, říkají si: „No, kdo jsem já, abych to zkoumal? To mi nepřísluší. Kolik sborů jsem už založil? Já to nemohu rozsuzovat.“

Pokud chceš přežít, musíš se to naučit rozsuzovat. Když někdo říká, že je apoštol, ale ve skutečnosti apoštolem není, je to o hodně závažnější, než když někdo řekne, že zítra bude asi pršet a potom svítí sluníčko. „Tak jsem se spletl, zítra to zkusím znovu.“

Tohle souvisí s duchy svodu a s těmi není legrace. Musíme se naučit zamýšlet se nad tím, kde jsme teď, jak ochráníme svůj život a co se od nás vyžaduje, abychom

hledali Boží ochranu. Pokud si pro sebe tu otázku nepoložíme my jako vedoucí, budeme slepí vůdci slepých. Padneme my sami i ti, které vedeme. Je to vážná věc, není to maličkost.

Znát Boha

Musíme začít studovat Písmo, musíme se učit. Musíme svůj život přivést do absolutního souladu s pravdou a Duchem svatým. Čas to udělat je teď. Ne někdy později, teď je ten čas. Bůh nám dává tuto dobu milosti. Jde o to, abychom patřili k těm, kdo obstojí.

Poslední místo z Písma, Daniel 11. Tady čteme o době, o které mluvíme:

A ty, kdo kazí smlouvu, on poskvrní úlisností... (Dan 11,32a)

Nemůže svést každého. Může svést jenom ty, kteří předtím něco udělali. Provinili se proti smlouvě s Bohem. Ti budou svedeni! Je to jinými slovy totéž, co říká Pavel ve 2. Tesalonickým: svedeni budou ti, kdo nepřijali lásku k pravdě.

...ale lid, který zná svého Boha, projeví sílu a bude jednat. Kdo mezi lidem rozumějí, budou učit mnohé... (Dan 11,32b-33a)

Budou schopni vést a učit. Ti, kdo se neprovinili proti smlouvě, kdo nebyli svedeni a kdo znají Boha. Kdo znají Boha, budou silní. Znát Boha, to je jiný výraz pro zralost a k tomu nás Bůh zve.

Otče, děkuji ti, že nás nenecháš v nevědomosti, ale že nás povzbuzuješ a říkáš: tady bude lid světla. Tady budou ti, kdo tě znají. Otče, chci k tomu patřit, chci tě poznat, chci milovat pravdu, chci mít ve svém životě milost, lásku a pravdu, chci ti dát prostor ve svém životě. Nechci skládat důvěru ve věci tohoto světa. Chci mít srdce, které je doma v nebi a ve kterém je doma nebe. Otče, děkujeme ti za tvoje Slovo, děkujeme ti za Ducha svatého, který nás vede do veškeré pravdy. Nasměřuj každé srdce na tvoji přízeň, na tvoji věrnost, na tvoji velikou lásku k nám všude tam, kde jsou otázky, nebo nejistoty, nebo strachy. Ty jsi schopen nás plně ochránit. Stavíš nás před svoji tvář. Děkujeme ti. Haleluja. Amen.

Úvodní vyučování Hartwiga Henkela na semináři „Slavná církve bez vlivu světa a humanismu“ 27.11.2003 v KS Juda Mělník. Překlad a redakce © KS Juda Mělník.
Celý seminář ve formátu mp3 najdete na <http://www.juda.cz/audio/>

STUDNA V MOSAMBIKU 2.

Od 1.1.2013 je vyhlášena nová sbírka na **2. STUDNU V MOSAMBIKU**. Předpokládaná cena bude podobně jako v roce 2012 6 000 USD, což je přibližně 120 000 Kč. Při nedělních shromážděních KS Juda jsou prováděny sbírky (viz rozpis níže), na podúčet můžete peníze vkládat průběžně. Stav účtu k 22.9.2014: **105 335 Kč**.

**Náš podúčet na vybudování 2. studny v Mosambiku přes Iris Ministries:
182-0460842399/0800**

Křesťanské společenství Juda, Tyršova 95 (Tyršův dům), 276 01 Mělník
vedoucí: Tomáš Korčák, tel.: 607 971 453, e-mail: ksjuda@wo.cz; www.juda.cz
Bankovní spojení: ČSPO Mělník, Křesťanské společenství Juda, 0460842399/0800